

Sygn. akt VII U 2448/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bożenna Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Ala Pilewska-Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2014 r. w Gdańsku

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 10 października 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt: VII U 2448/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu K. K. prawa do emerytury w oparciu o przepis art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 153 z 2009 r. poz. 1227 ze zm.), dalej: ustawa, ponieważ ubezpieczony nie spełnił warunków wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 z 1983 r. poz. 43 ze zm.), dalej: rozporządzenie, albowiem według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r. nie udowodnił wymaganego 25-letniego okresu składkowego oraz nieskładkowego, jak również 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony K. K. podniósł, iż legitymuje się stażem pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat. Dodatkowo podniósł, iż na dzień 31.12.1998 r. legitymuje się ogólnym stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 20 lat i 5 miesięcy, na dzień 31.12.2008 r. legitymuje się ogólnym stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 30 lat i 5 miesięcy a na dzień 24.09.2013 r. legitymuje się ogólnym stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 35 lat i 1 miesiąca.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w decyzji o odmowie prawa do emerytury i podtrzymując zaprezentowane w niej stanowisko. Pozwany

wskazał, iż ubezpieczonemu uwzględniono staż sumaryczny w wymiarze 20 lat, 5 miesięcy w tym żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Pismem procesowym z dnia 30.12.2013 r. ubezpieczony wniósł o zaliczenie do ogólnego stażu ubezpieczeniowego - 25 lat przepracowanych nadgodzin, wniósł o wystąpienie do Stoczni (...) S.A. w G. o sporządzenie listy przepracowanych nadgodzin i godzin normatywnych w latach od 1974 r. do 1987 r., załączył także pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29.10.2013 r. dotyczące podlegania ubezpieczeniu społecznemu w okresie od 04.05.1992 r do 30.06.1992r., świadectwo pracy z dnia 25.05.1972 r. oraz świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 15.11.2013 r.za okres zatrudnienia w Stoczni (...) S.A. w G..

(vide : pismo z dnia 30.12.2013 r. k. 12 -13 akt)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. K., urodzony dnia (...), w dniu 24 września 2013 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Ubezpieczony ukończył 60 lat w dniu 23 lutego 2013 r., nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczony na **dzień 01 stycznia 1999 r.** wykazał staż sumaryczny (równoważny z okresem składkowym) w wysokości 20 lat i 5 miesięcy oraz żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Pozwany zaliczył ubezpieczonemu do ogólnego stażu pracy między innymi okres zatrudnienia od 01września 1971 r. do 06 maja 1972 r.

okoliczności bezsporne, vide: wniosek ubezpieczonego o emeryturę – k. 1-4 akt emerytalnych, karta przebiegu zatrudnienia ubezpieczonego – k. 10 akt emerytalnych, decyzja z dnia 09 marca 2007 r. o ustalenie kapitału początkowego k. 38 verte akt kapitału początkowego

Zaskarżoną w sprawie decyzją z dnia 10 października 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu K. K. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa, tj. wobec nie udowodnienia wymaganego 25-letniego okresu składkowego oraz nieskładkowego oraz 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

okoliczności bezsporne, vide: decyzja pozwanego z dnia 10 października 2013r. – k. 11 akt emerytalnych

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. K. nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury **dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r.** zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy, zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat - dla mężczyzn, 60 dla kobiet,
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet,
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa

według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r.

Stosownie do dyspozycji art. 32 ustęp 1 ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy. Dla uzyskania uprawnień do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wymagane jest osiągnięcie wskazanego w przepisach wykonawczych wieku, a także przepracowanie określonej ilości lat w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa jest rozporządzenie, które w § 4 wskazuje, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A (stanowiącym załącznik do rozporządzenia) nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Bezspornym jest, iż ubezpieczony K. K. spełnił przesłankę wskazaną w § 4 ustęp 1 punkt 1 rozporządzenia, tj. ukończył w dniu 23 lutego 2013 r. wymagane dla mężczyzn ubiegających się o prawo do emerytury na szczególnych warunkach 60 lat. Bezspornym jest w niniejszej sprawie również, iż ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Równie bezspornym był także fakt – podnoszony przez pozwanego organ rentowy – iż ubezpieczony nie udowodnił wymaganych 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych (według wyliczeń pozwanego udowodnił 20 lat i 5 miesięcy) oraz 15 lat stażu pracy w warunkach szczególnych (według wyliczeń pozwanego nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach).

Wskazać należy, iż ubezpieczony w treści swego odwołania potwierdził, iż na dzień 31.12.1998 r. legitymuje się ogólnym stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 20 lat i 5 miesięcy, dodatkowo podnosił, że na dzień 31.12.2008 r. legitymuje się ogólnym stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 30 lat i 5 miesięcy a na dzień 24.09.2013 r. legitymuje się ogólnym stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 35 lat i 1 miesiąca. Natomiast w piśmie procesowym z dnia 30 grudnia 2013 r. wnosił o zaliczenie do ogólnego stażu pracy nadgodzin nie wskazując ich czasookresu oraz nie przedkładając na powyższe żadnych dokumentów, dodatkowo wniósł o zaliczenie do ogólnego stażu pracy okresu od 01 września 1971 r do 25 maja 1972 r. z tytułu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w S., przedkładając za ten okres zatrudnienia świadectwo pracy z dnia 25.05.1972 r. a także wnosił o zaliczenia okresu od 04.05.1992r do 30.06.1992 r. przedkładając pismo ZUS z dnia 29.10.2013 r.

Podkreślenia wymaga, że warunki wskazane w art. 184 ustawy ubezpieczony musi spełniając na dzień 01.01.1999 r. co oznacza, iż wymóg ten toczy zarówno stażu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat jak i ogólnego stażu pracy tj. 25 lat. Niesporne w sprawie było, co także potwierdził K. K., iż na dzień 01.01.1999 r. legitymuje się on ogólnym stażem pracy w wymiarze 20 lat i 5 miesięcy.

Odnosząc się do wnioskowania o zaliczenie do ogólnego stażu pracy okresu zatrudnienia od 01 września 1971 r do 25 maja 1972 r. wskazać należy, że pozwany zaliczył ubezpieczonemu do ogólnego stażu pracy okres od 01 września 1971 r do 06 maja 1972 r. a więc nie zaliczony pozostał okres od 07 maja 1972 r do 25 maja 1972 r tj. 19 dni.

Odnosnie zaliczenia okresu od 04 maja 1992 r. do 30 czerwca 1992 r.(28 dni) wskazać należy, iż okres ten nie został zaliczony do ogólnego stażu pracy.

Stwierdzić należy, iż wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wskazuje, iż ubezpieczony K. K. nie legitymuje się wymagalnym stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 25 lat na dzień 01 stycznia 1999 r. co sprawia, iż stanowisko pozwanego organu rentowego jest prawidłowo tym samym odwołanie podlega oddaleniu.

Na marginesie wskazać należy, iż praca w godzinach nadliczbowych nie wpływa na zwiększenie wymiaru ogólnego stażu pracy, gdyż staż pracy warunkuje okres zatrudnienia w danym zakładzie pracy a nie okres przepracowanych godzin ponad normę czasu pracy.

Z uwagi na powyższe nawet przy uwzględnieniu okresu zatrudnienia od 07 maja 1972 r do 25 maja 1972 r tj. 19 dni oraz okresu od 04 maja 1992 r. do 30 czerwca 1992 r.(28 dni) wnioskodawca nie legitymuje się na dzień 01 stycznia 1999r. stażem pracy w wymiarze 25 lat.

W powyższych okolicznościach bez znaczenia pozostał fakt, czy zostały spełnione przez ubezpieczonego pozostałe przesłanki wynikające z przepisów ustawy i rozporządzenia, dotyczące udokumentowania 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Brak spełnienia choćby jednej z przesłanek – w niniejszej sprawie: posiadania przez ubezpieczonego 25 lat łącznego okresu składkowego i nieskładkowego – wyłącza bowiem możliwość przyznania ubezpieczonemu świadczenia w postaci emerytury.

Za właściwe w tym miejscu Sąd uznał przywołanie ugruntowanego poglądu orzecznictwa, zgodnie z którym przepisy przewidujące prawo do emerytur z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze są przepisami szczególnymi, ich wykładnia rozszerzająca jest niedopuszczalna, co wielokrotnie podkreślał Sąd Najwyższy (uzasadnienie wyroku SN z dnia 16 sierpnia 2005 r., I UK 378/04, Orzecznictwo Sądu Najwyższego, Zbiór Urzędowy Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych 2006/13-14/218).

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Bożenna Zalewska